

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 juli 2023 met nummer RvVb-A-2223-1113

in de zaak met rolnummer 2223-RvVb-0328-SA

Verzoekende partijen

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

vertegenwoordigd door advocaten Reiner TIJS en Joram MAES
met woonplaatskeuze te 2000 Antwerpen, Stijfselrui 48 bus 101

Verwerende partij

**de stad LIER, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen**

met woonplaatskeuze te 2500 Lier, Paradeplein 2/1

Tussenkomende partij

GRONDWERKEN PAUL HEYLEN bv

vertegenwoordigd door advocaten Stijn VERBIST en Joris
CLAES met woonplaatskeuze te 2000 Antwerpen, Graaf Van
Hoornestraat 51

I. Voorwerp van het beroep

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 23 januari 2023 de schorsing en de vernietiging van de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij van 30 november 2022, waarmee akte is genomen van een melding klasse 3-inrichting (omgevingsnummer: OMV_2022149394).

Het project ligt in 2500 Lier aan de Schollebeekstraat 91 en heeft als kadastrale omschrijving 3, sectie D, nummers 90 P en 90 R.

II. Rechtspleging

Met een beschikking van 3 mei 2023 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist. De tussenkomende partij dient een nota met opmerkingen in.

De kamervoorzitter behandelt het dossier met korte debatten op de openbare zitting van 27 juni 2023.

Advocaat Joram MAES voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Jadzia TALBOOM *loco* advocaten Joris CLAES en Stijn VERBIST voert het woord voor de tussenkomende partij. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

De raadsman van de tussenkomende partij verzet zich in ondergeschikte orde, dit wil zeggen zo het beroep van de verzoekende partijen ontvankelijk zou worden bevonden, tegen de behandeling van de zaak via korte debatten.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

De verzoekende partijen merken ter zitting bij monde van hun raadsman op dat zij slechts kort voor de zitting een kopie van de korte debatten nota van de tussenkomende partij mochten ontvangen. De tussenkomende partij betwist dit uitdrukkelijk.

In zoverre de niet of gebrekkige naleving van artikel 59/2, §1, derde lid Procedurebesluit niet wordt gesanctioneerd en de verzoekende partijen ter zitting mondeling hebben geantwoord op de nota van de tussenkomende partij, is er naar het oordeel van de Raad geen grond om vermelde nota uit de debatten te weren. De verzoekende partijen hebben dit overigens ook niet gevraagd.

IV. Feiten

1.

Op 17 april 2018 meldt de tussenkomende partij de exploitatie van een opslagplaats voor uitgegraven bodem die voldoet aan een toepassing overeenkomstig het VLAREBO, zoals vermeld in artikel 61.2.1° VLAREM III, van 5.000 m³ op het perceel gelegen te 2500 Lier aan de Schollebeekstraat 91 met kadastrale omschrijving 3, sectie D, nummer 90 R.

De verwerende partij neemt op 2 mei 2018 akte van de melding van deze klasse 3-inrichting.

2.

Op 9 december 2022 hebben 23 omwonenden van het perceel aan de Schollebeekstraat 91, waaronder ook de verzoekende partijen, een milieustakingsvordering aanhangig gemaakt bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg besliste op 12 mei 2023 bij tussenvonnis tot de staking van alle activiteiten op het perceel gelegen aan de Schollebeekstraat 91 te 2500 Lier, kadastraal gekend als afdeling 3, sectie D, nummers 90 P en 90 R, in de mate dat deze activiteiten de grenzen te buiten gaan van de op 2 mei 2018 verleende akte van de melding van de klasse 3-inrichting met maximale opslagcapaciteit van 5.000 m³.

3.

Op 9 november 2023 meldt de tussenkomende partij de uitbreiding van de capaciteit van tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven bodem die voldoet aan een toepassing overeenkomstig het VLAREBO, zoals vermeld in artikel 61.2.1° VLAREM III, van 5.000 naar 10.000 m³ op de percelen gelegen te 2500 Lier aan de Schollebeekstraat 91.

De percelen liggen in een zone voor milieubelastende industrieën (gewestplan 'Mechelen').

De verwerende partij heeft de beslissingstermijn laten verstrijken, zodat er op 30 november 2023 stilzwijgend akte werd genomen van de melding.

Dat is de bestreden beslissing.

V. Onderzoek van de behandeling in korte debatten

1.

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen of de door hem aangewezen bestuursrechter kan ambtshalve onderzoeken of de behandeling van een beroep alleen korte debatten vereist (artikel 59, §1 Procedurebesluit). Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer de afhandeling ervan zodanig duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is. De waarnemend voorzitter van de Raad stelt in een beschikking van 3 mei 2023 vast dat een behandeling in korte debatten van het verzoekschrift kan volstaan.

2.

In haar nota korte debatten en ter zitting vraagt de tussenkomende partij in ondergeschikte orde, dit wil zeggen in zoverre de Raad zou oordelen dat het voorliggende beroep ontvankelijk is, om de zaak volgens de gewone rechtspleging verder te zetten.

Beoordeling door de Raad

Een zaak is redelijkerwijze maar vatbaar voor behandeling in korte debatten, als de gegevens zo duidelijk zijn dat het bij de eerste lezing meteen aannemelijk is dat de zaak kan worden beslecht zonder dat een diepgaand of omstandig onderzoek noodzakelijk is. Deze eerste lezing resulteert desgevallend in een beschikking van de voorzitter of de door hem aangewezen bestuursrechter waarin wordt vastgesteld dat de zaak in aanmerking komt voor de behandeling via korte debatten.

De toepassing van de korte debatten is dus verbonden aan de relatief gemakkelijke beslechting van een geschil, maar staat niettemin volledig los van de noodzakelijke grondige beoordeling van het enig middel van de verzoekende partijen en bij uitbreiding van de vraag of hun beroep ontvankelijk is. Het antwoord op de vraag of een beroep kan worden afgedaan via korte debatten dan wel veeleer gebaat is bij een behandeling middels de gewone rechtspleging, staat of valt bijgevolg niet met het feit of deze of gene partij haar eigen standpunt bevestigd ziet. Er zijn derhalve geen redenen voorhanden om de zaak te verwijzen naar de gewone rechtspleging.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep – het belang

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zetten in hun verzoekschrift het volgende uiteen:

“ ...

60. Overeenkomstig art. 105, §2 Omgevingsvergunningsdecreet kan een in laatste administratieve aanleg verleende omgevingsvergunning bij Uw Raad bestreden worden door:

[...]

A LIGGING WONINGEN VERZOEKENDE PARTIJEN T.O.V. DE PROJECTSITE (D90R)

64. Uit onderstaande luchtfoto's blijkt dat beide verzoekende partijen in de onmiddellijke omgeving wonen van het in de stilzwijgende aktenaam d.d. 30 november jl. betrokken perceel:

[...]

65. De afstand tussen de projectsite en de woningen van verzoekende partijen bedraagt in beide gevallen +- 160 m:

[...]

B LAATST VERGUNDE TOESTAND PERCEEL PROJECTSITE (D90R)

66. Bij de uiteenzetting van de laatst vergunde toestand hebben verzoekende partijen aangetoond dat Grondwerken Paul Heylen BV, alleszins tot vóór de thans bestreden beslissing, niet over de noodzakelijke (uitvoerbare) milieuvergunningen, stedenbouwkundige vergunning en/of omgevingsvergunningen beschikt om ook maar enige activiteit op perceel D90R te exploiteren. Het gebrek aan (uitvoerbare) vergunningen geldt overigens ook voor het aanpalende perceel D90P.

67. Voor het thans relevante kadastraal perceel D90R is vooral de aktenaam d.d. 2 mei 2018 van belang. Reeds in 2018 waren er verhardingen op het perceel aanwezig, minstens werd het perceel reeds in 2018 ingericht voor de opslag van gronden in de zin van art. 6.2.1, 5° VCRO. Het CBS van de stad Lier had dan ook reeds in 2018 moeten vaststellen dat er sprake was van onlosmakelijk met de milieutechnische melding samenhangende stedenbouwkundige handelingen, dewelke niet los van elkaar kunnen worden aangevraagd/gemeld/vergund.

68. Uw Raad oordeelde in een zeer gelijkaardig dossier reeds als volgt:

[...]

69. Voormelde aktenaam d.d. 2 mei 2018 is, in lijn met voorgaande rechtspraak van Uw Raad, volstrekt onwettig en moet dan ook buiten toepassing gelaten worden, zulks cfr. art. 159 Gw., hetgeen als volgt luidt:

[...]

70. Verzoekende partijen maken afdoende aannemelijk dat de stad Lier op 2 mei 2018 niet rechtsgeldig akte kon nemen van de melding als klasse 3-exploitatie door Grondwerken Paul Heylen NV. De stad Lier had moeten vaststellen dat deze exploitatie niet kan geschieden zonder het stellen van daarmee samenhangende en alleszins vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen, hetgeen zij ironisch genoeg wél opmerkte in de weigering tot aktenaam d.d. 30 september 2022:

[...]

71. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel (en, bij uitbreiding, de formele motiveringsplicht, vervat in artt. 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen d.d. 29 juli 1991) maken de aktenaam d.d. 2 mei 2018 wel degelijk onwettig in de zin van art. 159 Gw.

72. De op 22 september 2022 verkregen omgevingsvergunning voor de exploitatie van een klasse 1-bedrijf, die op dit ogenblik door o.m. verzoekende partijen wordt bestreden bij de Vlaamse Regering, is geschorst en niet-uitvoerbaar.

73. Grondwerken Paul Heylen BV beschikte voor de tussenkomst van de thans bestreden, stilzwijgende aktename d.d. 30 november jl., niet over enige wettige, uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, milieuvergunning en/of omgevingsvergunning op perceel D90R.

74. Dit is net de reden waarom verzoekende partijen op dit ogenblik een stillegging van alle activiteiten (ook op het perceel D90R) trachten te bekomen via de een milieustakingsvordering bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen.

75. Het voorgaande heeft ook belangrijke implicaties op de beoordeling van het belang van verzoekende partijen: terwijl de aanvraagdocumenten voor de thans relevante melding d.d. 9 november jl. voorhouden dat er “slechts” sprake is van een wijziging/uitbreiding van “een reeds gemelde inrichting”, tracht men met deze melding in essentie de gehele bedrijfsvoering op perceel D90R te regulariseren. Het feit dat men ook stedenbouwkundige handelingen lijkt te melden, sterkt verzoekende partijen alleen maar in deze overtuiging.

76. Het belang van verzoekende partijen dient dan ook niet zozeer beoordeeld te worden a.d.h.v. de bijkomende hinder die zij sowieso zullen ondervinden ten gevolge van de beoogde uitbreiding/verdubbeling van de activiteiten op perceel D90R. In essentie moet de integrale hinder van de exploitatie van een nieuwe klasse 3-inrichting (TOP met een opslag van max. 10.000 m³) in rekening worden gebracht, daar er vóór de tussenkomst van de stilzwijgende aktename d.d. 30 november jl. geen sprake was/kon zijn een wettige bedrijfsvoering op dit terrein. De vergunnings-/meldingshouder en/of de stad Lier kunnen zich alleszins niet verschuilen achter de voorheen bestaande (onvergunde) bedrijfsvoering op perceel D90R om de gecreëerde hinder te minimaliseren en/of het belang van verzoekende partijen in twijfel te trekken. Op die manier zouden zowel de vergunningverlenende overheid als Grondwerken Paul Heylen immers voordeel putten uit een voorheen onvergunde situatie, hetgeen alleszins niet de bedoeling kan zijn en hetgeen de rechtsbescherming in hoofde van verzoekende partijen ernstig zou aantasten.

77. In louter ondergeschikte orde zal Uw Raad alleszins samen met verzoekende partijen moeten vaststellen dat de verdubbeling van het toegelaten opslagvolume op perceel D90R (5.000 m³ → 10.000 m³) sowieso zal leiden tot een lineaire verergering van de thans reeds door verzoekende partijen ondervonden hinder. Noch de stad Lier, noch Grondwerken Paul Heylen kunnen ernstig volhouden dat deze uitbreiding van een bestaande klasse 3-inrichting geen risico op bijkomende stof-, geluids- en mobiliteitshinder met zich meebrengt. Voormelde hinderaspecten in hoofde van verzoekende partijen zullen hierna nog meer in detail worden toegelicht.

C STOFHINDER

78. Er kan in de eerste plaats niet ontkend worden dat de stilzwijgend geakteerde activiteiten stofhinder zullen veroorzaken. Dit wordt ook expliciet toegegeven in de eigen mer-screening van de hand van Grondwerken Paul Heylen BV: [...]

79. De stofhinder is deels eigen aan de aard van de TOP-activiteiten die ter plaatse worden uitgebaat. Er worden, in het kader van de reguliere bedrijfsvoering van Grondwerken Paul Heylen BV, dagelijks grondpartijen aan- en afgevoerd en op de site uit- en ingeladen. De laad- en losactiviteiten, maar ook de interne verplaatsingen van vrachtverkeer op de projectsite, creëren ontegensprekelijk stofverplaatsingen/stofhinder, getuige daarvan onderstaande foto's van de bedrijfssite, genomen voorafgaand aan de stilzwijgende aktename d.d. 30 november jl.: [...]

80. Met de thans bestreden stilzwijgende aktename wordt het Grondwerken Paul Heylen toegelaten om diens bedrijvigheid op perceel 90R – die in de huidige toestand reeds ernstige stofhinder creëert – in volume te verdubbelen. Dit zal evident meer in- en externe voertuigbewegingen en derhalve ook meer risico op stofhinder creëren.

81. De erg vervuilde rijbaan is een andere bron van stofhinder. Zowel de Zuut/Mijl als de Schollebeekstraat zijn voortdurend bevuild met zand, modder en stof. Door snel voorbijrijdende vrachtwagens wordt dit zand op de rijweg bovendien omhoog gezogen en neergeslagen op de omliggende percelen, waaronder de woningen en de auto's van verzoekende partijen. De inhoud van onderstaande foto's van de op heden bestaande situatie spreken voor zich: [...]

82. Gelet op al het voorgaande, maken eisende partijen afdoende aannemelijk dat de uitbreiding van de activiteiten van Grondwerken Paul Heylen – alleen al vanuit hun aard (= de exploitatie van een TOP) – een ernstig risico op (bijkomende) stofhinder met zich meebrengen.

D GELUIDSHINDER

83. De uitbreiding/verdubbeling van de activiteiten op kadastraal perceel D90R zal ook gepaard gaan met een toename van de reeds bestaande, ernstige geluidshinder. Grondwerken Paul Heylen geeft het bestaan van deze geluidshinder, minstens het risico op deze geluidshinder ook expliciet toe in de mer-screening, die deel uitmaakt van het meldingsdossier d.d. 9 november jl.: [...]

84. Verzoekende partijen verwijzen hiervoor niet-limitatief naar:

- Het gebruik van een (mobiele) zeefinstallatie
- Aan- en afrijdende vrachtwagens
- Het laden en lossen van deze aan- en afrijdende vrachtwagens, waarbij men de achterklep van lossende vrachtwagens hard laat openvallen
- Het piepen van achteruit rijdende vrachtwagens
- Het gebruik van bobcats en bulldozers op de bedrijfssite

- Het gebruik van een kraan om schepen op het Netekanaal te laden en te lossen

85. De zeefinstallatie en kraan zijn ook duidelijk waarneembaar op het bij de melding gevoegde uitvoeringsplan:

[...]

86. Het geluid van de hierboven opgelijste geluidsbronnen wordt bovendien niet door enige structurele geluidsbuffering (bijv. d.m.v. van geluidschermen) opgevangen of tegengehouden. De melding d.d. 9 november jl. voorziet niet in enige structurele geluidsbuffering.

87. Verzoekende partijen stellen verder vast dat de Grondwerken Paul Heylen in de gevoegde mer-screening enkele mitigerende maatregelen voorstelt, teneinde het geluidsniveau tot een aanvaardbaar niveau terug te brengen: [...]

88. Noch los van de vraag of het CBS van de stad Lier dergelijke “voorwaarden” daadwerkelijk kan koppelen aan een aktename, staat het alleszins vast dat er thans geen sprake is van een expliciete aktename. De bestreden stilwzijgende aktename d.d. 30 november jl. legt logischerwijze geen “voorwaarden” op aan Grondwerken Paul Heylen, zodat de hierboven vooropgestelde maatregelen niet kunnen worden gecontroleerd, laat staan afgedwongen indien deze niet zouden worden nageleefd.

89. Naast de geluidshinder, afkomstig van de exploitatie van het in de melding betrokken perceel zelf, zullen verzoekende partijen zich bovendien geconfronteerd zien met een (verdere) toename van het vrachtverkeer langsheen de Schollebeekstraat. Verzoekende partijen verwijzen in dit kader naar onderstaand uittreksel van Telraam.net, waaruit blijkt dat de Schollebeekstraat op dit ogenblik reeds gemiddeld 22 vrachtwagens per uur krijgt te slikken:

[...]

90. Tijdens piekmomenten – hieronder opnieuw gevisualiseerd a.d.h.v. een uittreksel van Telraam.net – slikt de Schollebeekstraat per uur 60 tot 80 vrachtwagens:

[...]

91. Met de melding d.d. 9 november jl. beoogt Grondwerken Paul Heylen een verdubbeling van de opslagcapaciteit op het perceel D90R. Het spreekt voor zich dat een verdubbeling van de opslagcapaciteit ook zal leiden tot een toename in het aan- en afrijdende vrachtverkeer, dat verantwoordelijk is voor de aan- en afvoer van de tijdelijk op te slagen gronden.

[...]

92. Gelet op al het voorgaande, maken verzoekende partijen afdoende aannemelijk dat zij ernstige (bijkomende) geluidshinder ten gevolge van de uitvoering van de bestreden beslissing zullen ondervinden.

E MOBILITEITSHINDER

93. Ten slotte creëert de bestreden (bijkomende) exploitatie mobiliteitshinder in hoofde van verzoekende partijen.

94. De thans door Grondwerken Paul Heylen bijgebrachte mer-screening blinkt op dit punt uit in onduidelijkheid.

[...]

95. Het is verzoekende partijen geenszins duidelijk of de “30 aan- en 30 afvoer” bewegingen per dag slaan op het totaal aantal voertuigbewegingen van en naar perceel D90R, dan wel of het hier gaat om de bijkomende vrachtwagenbewegingen ten gevolge van de gemelde uitbreiding van “bestaand” klasse 3-inrichting.

96. Er kan alleszins niet ernstig worden ontkend dat een substantieel gedeelte van deze vrachtwagenbewegingen via de Schollebeekstraat en dus langs de woningen van verzoekende partijen wordt afgewikkeld. Ook dit wordt expliciet toegegeven in de mer-screening van Grondwerken Paul Heylen:

[...]

97. Deze minimalisering van de verkeers-/mobiliteitsimpact in hoofde van Grondwerken Paul Heylen staat in schril contrast met de daadwerkelijk ter plaatse bestaand toestand. Reeds vóór de tussenkomst van de bestreden aktename d.d. 30 november jl., die een verdubbeling van de exploitatie op perceel D90R toelaat, werden de bewoners van de Schollebeekstraat reeds (gemiddeld) geconfronteerd met +/- 20 vrachtwagenbewegingen per uur, hetgeen wordt onderschreven door onderstaand uittreksel uit Telraam.net:

[...]

98. Tijdens piekmomenten – hieronder opnieuw gevisualiseerd a.d.h.v. een uittreksel van Telraam.net – slikt de Schollebeekstraat per uur 60 tot 80 vrachtwagens:

[...]

99. Dit vrachtverkeer, dat alleen nog maar zal toenemen ten gevolge van de thans bestreden stilzwijgende aktename, creëert niet alleen geluidshinder, maar ook verkeersonveilige situaties en heeft ook een sterk negatieve impact op de staat van het wegdek langsheen de Schollebeekstraat:

[...]

100. Het feit dat deze Schollebeekstraat thans wordt heraangelegd, is slechts een pleister op een houten been. Zolang de Schollebeekstraat een dermate hoog aantal vrachtwagens dient te slikken, een aantal dat alleen maar zal toenemen ten gevolge van de bestreden beslissing d.d. 30 november jl., zal ook het nieuw aan te leggen wegdek binnen de kortste keren opnieuw worden kapot gereden.

101. Daarnaast maken verzoekende partijen op regelmatige basis gebruik van de huidige fietsinfrastructuur langsheen het jaagpad “Zuut”/”Mijl”, dat bovendien deel uitmaakt van de druk bereden fietsknooppunten 30 -> 40.

102. Op dit ogenblik is de Zuut ten westen van het projectperceel ontoegankelijk voor gemotoriseerd verkeer, dit d.m.v. een verbodsbord en, tot voor kort, ook een slagboom. Fietzers kunnen echter wél oostwaarts doorrijden langsheen de Zuut en de projectsite van Grondwerken Heylen BV:

[...]

103. Ook ten oosten van de projectsite, ter hoogte van de aantakking van de Schollebeekstraat op de Zuut (die op deze locatie overgaat in de Mijl) zijn fietsbewegingen in omgekeerde richting toegelaten:

[...]

104. De Zuut/Mijl wordt echter niet alleen gebruikt door fietsers, maar ook door Grondwerken Paul Heylen voor onder meer het laden en lossen van schepen. Op de kade is ook veel vrachtverkeer. Dat in die omstandigheden fietsverkeer moet passeren, houdt vanzelfsprekend een verkeersonveilige situatie in. Fietzers kunnen niet op een veilige manier van de wegenis gebruik maken. De vele bedrijvigheid op de Zuut – en de thans toegelaten verdubbeling van de activiteiten op perceel 90R – verhoogt het risico op ongevallen namelijk aanzienlijk.

105. Gelet op al het voorgaande, zal Uw Raad moeten vaststellen dat verzoekende partijen ook op het vlak van mobiliteitshinder een afdoende concreet belang bij het bestrijden van de stilzwijgende aktenaam d.d. 30 november jl. uiteenzetten.

...”

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen als volgt:

“ ...

28. Ten eerste merkt Grondwerken Heylen op dat ingevolge het tussenvonnis van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, de exploitatie heden hoe dan ook al gelimiteerd wordt tot 5.000 m³, minstens voor een hele tijd. Er valt om deze reden alleen al niet in te zien welk belang verzoekende partijen nog hebben bij hun vordering.

29. Ten tweede falen verzoekende partijen in de bewijslast van een oorzakelijk verband tussen de aktenaam en de vermeende hinder die zij aanvoeren. Reeds jaren, en lang voordat Grondwerken Heylen de site zelfs exploiteerde, vielen er periodieke klachten van enkele buurtbewoners te noteren inzake vermeende hinder van bedrijvigheid in de omgeving. Het verkeer vormt daarbij vanaf het begin de duidelijkste bron van ergernis [stuk 38]. Zoals reeds uiteengezet, bevinden er zich in de omgeving echter behoorlijk wat bedrijven, alle met bijhorend

vrachtverkeer. Om historische redenen bevindt er zich immers een woonlint vlakbij een industriegebied. Bovendien werken een aantal van deze bedrijven (maar niet Grondwerken Heylen) dus met betonzand. Er kan gebeurlijk stof opwaaien doordat deze gebruikers van de openbare kade dit betonzand afvoeren, dat geladen wordt door een overslagkraan. Het zand dat op de rand van de vrachtwagens ligt, kan soms ernaast vallen of wat verder in de Schollebeekstraat. Grondwerken Heylen hanteert zoals gezegd echter geen betonzand, en kan dus ook niet verantwoordelijk zijn voor betonzand dat in de Schollebeekstraat kan belanden. Er dient verder opgemerkt te worden dat, vóór de lopende heraanleg van de Schollebeekstraat, de onverharde parkeerstrook zeker ook een boosdoener was bij het veroorzaken van stof en zand. Bij regenweer nemen auto's van buurtbewoners immers slijk mee op de baan genomen, dat later opdroogt en zo opwaaiend stof veroorzaakt. Het enige stof dat soms van het terrein zelf van Grondwerken Heylen kon opwaaien, kwam van de bestaande steenslagverhardingen. Het ging echter om beperkte hoeveelheden, die enkel opwaaien bij felle windvlagen. Heel sporadisch kon het ook gebeuren dat er wat stof en slijk achterbleef ter hoogte van de kade en de toegang tot de kade; dit wordt echter telkens opgekuist en ondertussen is er sinds 1 maart 2023 bovendien de wielwas die intussen geleverd werd en in gebruik is [stukken 26, 27 en 39]. Stuk 39 toont dat er nu zelfs op regendagen geen slijk of grond of dergelijke meer nog op de Zuut terecht komt, laat staan in de Schollebeekstraat zelf. Bij droge periodes met risico op stofontwikkeling wordt er gespreoid, en elke vracht van Grondwerken Heylen is afgedekt. Hiermee wil Grondwerken Heylen duidelijk maken dat, voorzover er zich occasionele hinder in de omgeving kan voordoen, dit geen nieuw gegeven is en hoe dan ook geenszins aan Grondwerken Heylen toerekenbaar is. Bovendien benadrukt Grondwerken Heylen dat de Schollebeekstraat momenteel heraangelegd wordt tot minstens november 2023. Er kan momenteel kan er geen verkeer passeren; bovendien wordt het nieuwe ontwerp smaller en zal het verkeer hierbij afgeremd worden. Er valt dan ook onmogelijk in te zien welke acute mobiliteitshinder zich zou kunnen voordoen, laat staan dat die hinder zou verdubbeld geweest zijn.

30. Maar er is meer. Grondwerken Heylen heeft zelfs reeds maatregelen getroffen om de kwetsbare weggebruikers in de omgeving meer veiligheid te verschaffen. Zij plaatste op de kade aan het Netekanaal een fietscontainer geplaatst om een veilige doorgang te voorzien tijdens laad- en losmomenten van de schepen [stuk 32]. De kade wordt immers gebruikt, zowel door aanwezige bedrijven (ook onder meer Interbeton en AC-Materials) en ook door fietsers, wandelaars, joggers etc. Dit is nu eenmaal eigen aan een publieke kade. Grondwerken Heylen neemt -overigens als enige van de actieve bedrijven- wanneer mogelijk ook alternatieve routes via Zuut en Waversesteenweg.

31. Verzoekende partijen maken dan ook niet voldoende aannemelijk dat gebeurlijke hinder die zij zouden ervaren, juist als gevolg van de bestreden aktename zo zou toegenomen zijn, dat ze plots huidige procedure moeten instellen. Jaren vóór de komst van Grondwerken Heylen

voerden zij immers reeds dezelfde hinder aan. Verzoekende partijen tonen onvoldoende belang aan bij hun vordering.

32. Het verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing is kennelijk onontvankelijk.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

Een beroep bij de Raad kan worden ingesteld door ‘het betrokken publiek’ (artikel 105, §2, eerste lid, 2° Omgevingsvergunningsdecreet). Een verzoekende partij kan als betrokken publiek worden beschouwd als ze nadelige gevolgen van de bestreden beslissing ondervindt of vreest te ondervinden, of als ze belang heeft bij de besluitvorming over de omgevingsvergunning (artikel 2, eerste lid, 1° Omgevingsvergunningsdecreet).

De verzoekende partij die zich aandient als lid van het betrokken publiek moet in het verzoekschrift de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing voldoende aannemelijk maken. Ze moet de aard en de omvang ervan concreet omschrijven en aantonen dat ze rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen voortvloeien uit de bestreden beslissing. Die vereisten mogen niet op een overdreven beperkende of formalistische wijze worden toegepast.

2.

De verzoekende partijen dienen zich aan als eigenaars van de gebouwen in de onmiddellijke omgeving van het aanvraagperceel, met name op ongeveer op 160 meter afstand, en menen stofhinder, geluidshinder en mobiliteitshinder te ondervinden ten gevolge van de beoogde uitbreiding van de activiteiten op perceel D 90 R.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen, gelet op de nabijheid van de exploitatie ten opzichte van hun woningen, voldoende aannemelijk maken dat ze bijkomende stofhinder, geluidshinder en mobiliteitshinder kunnen ondervinden door de beoogde uitbreiding van de activiteiten van de tussenkomende partij op het perceel van aanvraag.

Het is niet vereist dat de verzoekende partijen een onweerlegbaar bewijs voorleggen van de aangevoerde hinder. Ze moeten enkel het risico daarop voldoende aannemelijk maken. De ingeroepen hinder wordt voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat een causaal verband bestaat met de uitvoering van de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de tussenkomende partij door voor te houden dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau

wordt beperkt *in se* erkent dat de exploitatie negatieve effecten met zich meebrengt voor omwonenden.

3.

De Raad merkt nog op dat de tussenkomende partij niet nuttig kan verwijzen naar het tussenvonnis van 12 mei 2023 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg om de verzoekende partijen het belang bij het voorliggende beroep te betwisten.

Het gegeven dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, op vordering van onder meer de verzoekende partijen, de tussenkomende partij verbiedt om op de projectsite activiteiten uit te oefenen die de grenzen te buiten gaan van de op 2 mei 2018 verleende akte van de melding van een klasse 3-inrichting met maximale opslagcapaciteit 5.000 m³, zou de Raad hooguit kunnen hebben doen oordelen dat de vereiste hoogdringendheid van de accessoire schorsingsvordering niet voorhanden was.

Deze vraag is evenwel niet aan de orde aangezien de Raad zich onmiddellijk uitspreekt over de grond van de zaak. Zoals hoger reeds werd vastgesteld, zijn er bovendien geen redenen om de zaak voort te zetten volgens de gewone rechtspleging.

4.

De exceptie wordt verworpen.

VII. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren de schending aan van:

- artikel 5.2.1, §6, tweede lid in samenhang met artikel 5.4.3, §3 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM),
- artikel 7 in samenhang van artikel 111 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet), en,
- de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze zetten als volgt uiteen:

“ ...

132. De thans bestreden stilzwijgende aktename d.d. 30 november jl. laat het Grondwerken Paul Heylen BV toe om het maximale opslagvolume een bestaande klasse 3 TOP-exploitatie te verhogen van max. 5.000 m³ naar 10.000 m³ (indelingsrubriek 61.2.1°).

133. Het is niet voor discussie vatbaar dat het (geheel of gedeeltelijk) inrichten van een projectperceel als tussentijdse opslagplaats op zich ook een stedenbouwkundige handeling vormt, meer specifiek een vergunningsplichtige stedenbouwkundige handeling in de zin van art. 4.2.1, 5°, a) VCRO (“een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van ... allerlei materialen, materieel of afval”).

134. Grondwerken Paul Heylen BV is zich terdege bewust van deze stedenbouwkundige vergunningsplicht, nu deze stedenbouwkundige handeling expliciet werd aangevraagd (én vergund) in het kader van het bekomen van de thans geschorste omgevingsvergunning (klasse 1) d.d. 22 september 2022: [...]

135. Voor perceel D90R werd – op voormelde, geschorste omgevingsvergunning na – nooit enige relevante stedenbouwkundige vergunning, dan wel omgevingsvergunning aangevraagd, laat staan afgeleverd die de inrichting van het perceel voor TOP-activiteiten vanuit stedenbouwkundig oogpunt vergunt. Grondwerken Paul Heylen BV werd hierop door verzoekende partijen expliciet gewezen in hun ingebrekestelling d.d. 24 oktober 2022.

136. Op 30 september 2022, amper twee maanden voor het ontstaan van de thans bestreden stilzwijgende aktename, weigert de stad Lier om akte te nemen van een voorgaande (quasiidentieke) melding van Grondwerken Paul Heylen BV, waarbij het CBS o.m. het volgende opmerkt: [...]

137. Grondwerken Paul Heylen BV legt al het voorgaande doelbewust naast zich neer door op 9 november 2022 een nieuwe melding aan het adres van het CBS van de stad Lier te richten. Teneinde te “ontsnappen” aan bovenstaande, terechte vaststelling van het CBS dat de milieutechnische exploitatie onlosmakelijk verbonden is met stedenbouwkundige handelingen overigens ten onrechte beperkt tot een “weg met groffe steenslag” – tekent Grondwerken Paul Heylen deze bestaande, te regulariseren weg dan maar niet meer in op het inplantingsplan dat bij de melding d.d. 9 november 2022 werd gevoegd.

138. Deze noodzakelijke wegeenis, die wel degelijk onlosmakelijk verbonden is met de exploitatie van de TOP, is – zoals hierboven reeds werd aangetoond – echter niet de enige noodzakelijke stedenbouwkundige handeling. Het kadastraal perceel D90R beschikt over een verharde inrit,

meerdere verhardingen (verspreid over het perceel) én is volledig ingericht als tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven gronden.

[...]

139. De hoge verhardingsgraad en de volledige inrichting van het perceel als TOP blijkt afdoende duidelijk uit bovenstaande foto's op het terrein én bovenstaande luchtfoto.

140. Dat het terrein grotendeels verhard is, werd overigens ook expliciet toegegeven door Grondwerken Paul Heylen in diens schriftelijk verweer, ingediend in het kader van de procedure bestuurlijke maatregelen: [...]

141. Gelet op al deze elementen, die reeds door het CBS zélf (gedeeltelijk) werden opgemerkt in de weigering tot aktename d.d. 30 september jl., had het CBS reeds op het eerste gezicht moeten vaststellen dat de gemelde milieutechnische activiteiten in casu onlosmakelijk verbonden zijn met meerdere vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen, waardoor het CBS cfr. art. 7 jo. art. 111 OVD de aktename expliciet diende te weigeren. Van een dergelijke weigeringsbeslissing is in casu echter geen sprake, wel in tegendeel. Het CBS heeft op volstrekt onzorgvuldige wijze en zonder enig eigen onderzoek stilzwijgend aktename genomen van de (onvolledige) milieutechnische melding. Vanuit zijn aard, is deze stilzwijgende aktename ook niet (materieel) gemotiveerd. De bestreden beslissing schendt ontegensprekelijk art. 7 jo. art. 111 OVD, de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur én het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

142. Alsof dit nog niet voldoende was/is om het eerste middel reeds als ernstig/gegrond te kunnen beschouwen, is er logischerwijze evenmin enig spoor van een toetsing van de aanvraag aan art. 5.4.3, §3 DABM en/of art. 4.2.2, §1 jo. art. 4.2.4 VCRO.

143. De bestreden beslissing d.d. 30 november jl. houdt een bijkomende schending in van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur, dit nu het CBS van de stad Lier – bij gebrek aan een expliciete aktename – geen bijzondere milieuvoorwaarden aan de aktename heeft gekoppeld, hetgeen nochtans perfect mogelijk zou zijn op basis van art. 113 OVD. Eén en ander klemmt des te meer nu deze bijzondere milieuvoorwaarden volgens de melder zélf noodzakelijk zijn om de hinderaspecten van de exploitatie tot een aanvaardbaar niveau te brengen. Het gaat meer bepaald om volgende bijzondere milieuvoorwaarden, opgenomen in de mer-screening van Grondwerken Paul Heylen en dewelke resp. betrekking hebben op de hinderaspecten “geluid” en “stof”: [...]

144. Niettegenstaande het CBS over een discretionaire bevoegdheid beschikt bij het al dan niet opleggen van voormelde bijzondere milieuvoorwaarden, is het kennelijk onredelijk en onzorgvuldig om deze niet op te leggen wanneer uit de éigen aanvraagdocumenten van de melder/aanvrager blijkt dat deze noodzakelijk zijn om de (milieu)hinder van het project t.o.v. de

omwonenden (waaronder verzoekende partijen) tot een (vermeend) aanvaardbaar niveau te beperken.

...

2.

De tussenkomende partij stelt als volgt:

“ ...

42. Uit de vergunningshistoriek bleek reeds dat er al vanaf tweede helft jaren 1960 vergunningen afgeleverd werden aan bouw- en grondfirma's (cf. supra nr. 4) voor bureelgebouwen, bedrijfsgebouwen en losinrichting, opslagplaatsen en betoninrichtingen. Ook de fotohistoriek bewijst dit duidelijk [stuk 33].

43. Foto's uit 1971 en 1988 tonen dat er toen reeds opslag was tot tegen de Schollebeekstraat: [...]

44. Aldus was er reeds vóór de inwerkingtreding van het Gewestplan sprake van de opslag van gronden en materialen. In de vergunning uit 1967 wordt letterlijk de opslag van zand en grind aangegeven en op de plannen zijn een zandbak en een grindbak te zien. De milieuvergunning van 1975 toont ook dat de opslag op dat ogenblik reeds jaren een normale activiteit was [stukken 3, 7, 41 en 45]. De stad Lier bracht in het kader van de milieustakingsvordering nog enkele foto's uit die periode bij, die de aanwezigheid van een opslag- en overslagplaats op het terrein duidelijk maken: [...]

45. Bovendien blijkt dat vóór de inwerkingtreding van het Gewestplan er ook reeds constructies op de site geplaatst werden om de opslag door te voeren. Bovendien oordeelden zowel de Raad van State als de Raad voor Vergunningsbetwistingen reeds met gezag van gewijsde dat de opslag van grond op zich ook als een “constructie” kan beschouwd worden, in de mate dat er een “functionele aanharding” ontstaat. Dergelijke functionele aanharding ontstaat ingevolge het steeds op dezelfde wijze stapelen van materialen (teelaarde, aanvulgrond en zavelgrond) (en het stallen van voertuigen) op het betrokken perceel voor de bedrijfsvoering en kan worden beschouwd als een vaste inrichting en dus als een constructie in de zin van artikel 4.1.1, 3° VCRO. Het gegeven dat het materieel en materiaal wijzigt of verplaatst doet geen afbreuk aan de bestemming die het heeft om voor een lange periode daar te blijven staan of liggen. Dat grond verzet wordt en voertuigen verplaatst, doet dus geen afbreuk aan het gegeven van een constructie in de zin van art. 4.1.1., 3° VCRO.

46. Er zijn dus stedenbouwkundige vergunningen voorhanden van vóór het Gewestplan voor de betreffende activiteiten; verder kunnen de opslagactiviteiten in elk geval als een constructie en als vergund geacht beschouwd worden, ongeacht het precieze voorwerp van de

vergunningen van vóór het Gewestplan. De weg in steenslag en de aanwezige verhardingen zijn ook geen nieuwe elementen op de site. De weg bestaat sinds de jaren 1970, wordt nog steeds gebruikt en genivelleerd wanneer dat nodig is. Het is dus niet zo dat er eerst een weg ingetekend stond als stedenbouwkundige handeling, die later weggelaten werd.

47. Ook in latere jaren was er duidelijk opslag over het ganse terrein: [...]

Er blijkt aldus duidelijk, dat de opslag van materialen al decennia op de site plaatsvindt.

48. Het klopt dat Grondwerken Heylen in 2022 een omvattende omgevingsvergunningsaanvraag indiende om haar activiteiten op de site uit te breiden. Dit betekent echter geenszins, dat wat voorheen op de site plaatsvond, allemaal onvergund geweest zou zijn. Zoals aangetoond gaat een en ander, ook de opslag van grond en materialen, reeds terug tot vóór de inwerkingtreding van het Gewestplan, intussen 50-60 jaar geleden. De aanvraag tot omgevingsvergunning betreft de uitbreiding van bestaande activiteiten alsook het opstarten van nieuwe activiteiten neemt. Er kan Grondwerken Heylen niet verweten worden dat zij, los van deze toekomstige visie, de nodige maatregelen neemt om haar bestaande bedrijfsvoering reeds te consolideren middels de aktenaam. Dit heeft echter niets te maken met slinkse en onderhuidse manoeuvres om aan een beoordeling door de overheid of de rechter te ontkomen, zoals verzoekende partijen beweren.

49. Verzoekende partijen blijven beweren dat Grondwerken Heylen 46.000m³ zou opgeslagen hebben. Dit is pertinent onjuist: klaarblijkelijk is er verwarring ontstaan ingevolge het register dat gehanteerd werd bij de bestuurlijke maatregel. Dit is een register in tonnen, en op dat moment lag er 46.000 ton opgeslagen, wat overeenkwam met 23.000-25.000 m³ grond. Zoals reeds supra nr. 25 uiteengezet, was de grond langer blijven liggen als gevolg van een verlopen exporttoestemming bij OVAM, terwijl er voor de ontvangende zijde in Nederland wel een vergunning was. OVAM had de export van deze fracties daarom stilgelegd, met een onvoorziene ophoping tot gevolg. De afvoer van deze gronden zal spoedig heropgestart worden. Intussen werden de volumes reeds gereduceerd tot 13.000 m³ (op het moment van indiening van deze nota), en zullen ze de komende weken verder gereduceerd worden. In het pv van bestuurlijke maatregelen van 20 maart 2023 [stuk 46] wordt ook duidelijk gesteld dat ton en m³ twee verschillende zaken zijn.

50. Grondwerken Heylen voegt nog toe, dat de terreinen aan het Netekanaal in de conceptnota Beleidsplan Ruimte Lier 2050 ingekleurd zijn als “watergebonden bedrijventerreinen” [stuk 31]. Er kan dus geen twijfel bestaan over de bestemming van de zone-eigen activiteiten naar de toekomst toe. Woongebieden staan in dit wensbeeld zelfs niet meer ingekleurd.

51. Er kan aldus geen twijfel bestaan over opslag als decennialange activiteit op de site, noch over de verenigbaarheid van deze activiteit met de Gewestplanbestemming van milieubelastende industrieën. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet gevolgd worden wanneer zij stellen dat de stad Lier onzorgvuldig zou geweest zijn door het stilzwijgend akte nemen van een melding. De verenigbaarheid met de bijhorende stedenbouwkundige voorschriften is aldus duidelijk en niet voor betwisting vatbaar. Dit is een fundamenteel verschillende situatie van meldingen waar een uitdrukkelijke toetsing aan de bestemmingsvoorschriften door de aktenemende overheid wél noodzakelijk bleek, bv. omdat het om een klasse 3-inrichting ging die in woongebied ingeplant werd of in een zone voor groen en park.

52. Dat Grondwerken Heylen zelf een MER-screening toevoegde, vormt geenszins een erkenning dat de aktnemende overheid zelf ergens zou tekortgeschoten zijn. Wel integendeel: de milderende maatregelen die Grondwerken Heylen bij haar melding vooropstelde, waren zeer concreet uitgewerkt op het vlak van geluid, stof, mobiliteit, bodem, veiligheid en andere [stuk 48]. Ook al zijn ze niet als “voorwaarde” opgelegd in een uitdrukkelijke beslissing, er mag dus wel van uitgegaan worden dat al deze maatregelen bij het uitoefenen van de exploitatie nageleefd worden. In de praktijk blijkt dit ook te gebeuren, zoals de pv’s inzake bestuurlijke maatregelen aantonen [stukken 24 en 46]. Het voorwerp van de melding was ook duidelijk omschreven, namelijk het verhogen van de capaciteit van tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven bodem die voldoet aan een toepassing overeenkomstig het VLAREBO [stuk 50]. Een uitvoeringsplan was ook bij de melding gevoegd [stuk 49]. Er was dus een duidelijk en voldoende gedetailleerd meldingsdossier vanwege Grondwerken Heylen voorhanden, waarmee de stad Lier zich (stilzwijgend) akkoord verklaard heeft.

53. Er was geen sprake van een onduidelijk of onzorgvuldig meldingsdossier en er bestaat geen twijfel over de verenigbaarheid van de gemelde activiteiten met de voorschriften van het Gewestplan. Het enig middel is niet ernstig en niet gegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

1.1.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen een schending van de motiveringsplicht aanvoeren en in dat kader onder meer aanhalen dat de verwerende partij niet heeft onderzocht en gemotiveerd of de milieutechnische exploitatie onlosmakelijk verbonden is met stedenbouwkundige handelingen en dat ze evenmin de verenigbaarheid met artikel 5.4.3, §3 DABM en/of artikel 4.2.2, §1 *juncto* artikel 4.2.4 VCRO heeft onderzocht.

1.2.

Artikel 5.2.1, in fine DABM bepaalt dat voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse of voor de verandering ervan een meldingsakte is vereist als vermeld in artikel 6, tweede lid Omgevingsvergunningsdecreet.

Artikel 111 Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt in de toepasselijke versie:

“De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, gaat na of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens:

1° artikel 5.4.3, §3, van het DABM;

2° artikel 4.2.2, §1, en artikel 4.2.4 van de VCRO.

De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, neemt een beslissing over de melding binnen een termijn van:

1° twintig dagen als de melding louter betrekking heeft op de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse;

2° dertig dagen in alle andere gevallen.

Deze overheid stelt de persoon die de melding heeft verricht binnen dezelfde termijn daarvan in kennis. De termijnen, vermeld in het tweede lid, gaan in op de dag na de datum van de melding.

Als geen beslissing is genomen en ter kennis gebracht aan de persoon die de melding heeft verricht binnen de termijn, vermeld in het tweede lid, wordt de melding geacht te zijn geacteerd.”

De memorie van toelichting bij het ontwerp van Omgevingsvergunningsdecreet bevat de volgende verduidelijking (Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, 2334/1, 78):

“Het karakter van de meldingen in voorliggend decreet betreffende de omgevingsvergunning is anders dan voorzien in de VCRO of het milieuvergunningendecreet. De bevoegde overheid moet nagaan of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens het DABM of de VCRO (art. 109). De overheid neemt met andere woorden een beslissing over het eventuele meldingsplichtige of niet verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij of krachtens artikel 5.4.3, §3, DABM en artikel 4.2.2, §1, VCRO, wat inhoudt dat zij een beoordeling maakt, zij het een zeer beperkte beoordeling. Dit heeft als gevolg dat de aktenaam een administratieve rechtshandeling wordt, die aanvechtbaar is voor de RvVb. Meldingen kunnen niet anders gezien worden dan behorend tot het schorsings- en vernietigingscontentieux met betrekking tot de omgevingsvergunning.”

De bevoegde overheid beschikt bij de aktenaam van een melding dus over een beperkte beoordelingsbevoegdheid. De bevoegde overheid moet een beslissing nemen over het eventuele meldingsplichtige of niet-verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij of krachtens artikel 5.4.3, §3 DABM en artikel 4.2.2, §1 VCRO en kan daarbij in voorkomend geval voorwaarden, met inbegrip van bijzondere milieuvoorwaarden, opleggen (artikel 113 Omgevingsvergunningsdecreet).

Artikel 5.4.3, §3 DABM bepaalt:

“Met het oog op de bescherming van de mens en het milieu kunnen de milieuvoorwaarden bepalingen bevatten die de toelaatbaarheid van bepaalde ingedeelde inrichtingen en activiteiten in of nabij sommige gebieden of hindergevoelige objecten beperken of verbieden.”

Artikel 4.1.1.1 VLAREM II luidt als volgt:

“Behoudens afwijkende bepaling in de desbetreffende hoofdstukken is de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg.

Deze bepaling is niet van toepassing op de inrichtingen van derde klasse die deel uitmaken van een inrichting van eerste of tweede klasse.”

Uit de voorgaande bepalingen volgt dat de bevoegde overheid onder meer moet nagaan of de exploitatie waarvan melding wordt gedaan verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften. Tevens moet rekening worden gehouden met de artikelen 7 en 106 Omgevingsvergunningsdecreet.

Artikel 7, §2, eerste lid Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt inzake de meldings- en vergunningsplicht:

“Als het project elementen bevat die onderworpen zijn aan meerdere vergunnings- of meldingsplichten, bij of krachtens de decreten, vermeld in artikel 5, en die aspecten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, omvat de vergunningsaanvraag de betrokken aspecten op straffe van onontvankelijkheid als minstens één element van de aanvraag vergunningsplichtig is.”

Artikel 106 Omgevingsvergunningsdecreet luidt als volgt:

“Een melding kan slechts gedaan worden voor meldingsplichtige stedenbouwkundige handelingen, een meldingsplichtige exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten die het project omvat of een combinatie hiervan.”

Uit de voorgaande bepalingen volgt dat de bevoegde overheid onder meer moet nagaan of het project waarvan melding wordt gedaan, effectief meldingsplichtig is en niet onlosmakelijk verbonden is met vergunningsplichtige elementen.

1.3.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing in rechte en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel, als onderdeel van de materiële motiveringsplicht, vereist bovendien dat de verwerende partij bij de feitenvinding slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt.

2.

Het wordt niet betwist dat het aangevraagde volgens het vigerende gewestplan moet worden gesitueerd in een zone voor milieubelastende industrieën. Met de bestreden stilzwijgende beslissing neemt de verwerende partij akte van de melding. Die impliciete aktenaam is het gevolg van het laten verstrijken van de decretale beslissingstermijn. De melding betreft activiteiten die ressorteren onder de rubriek 61.2.1° VLAREM III. De verzoekende partijen betwisten op zich niet dat de aanvraag voor de uitbating van een klasse 3-inrichting onderworpen is aan de meldingsplicht.

De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing niet blijkt of de verwerende partij enig concreet onderzoek heeft gevoerd naar het meldingsplichtig en niet verboden karakter van de melding, zoals nochtans vereist volgens artikel 111 Omgevingsvergunningsdecreet. Het is derhalve niet duidelijk of de betrokken inrichting verenigbaar is met de voorschriften van het woongebied en meer bepaald of er een onderzoek is gebeurd naar de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving. De verwerende partij beperkt zich tot de

stilzwijgende aktenaam. Het blijkt dus niet of de bestreden beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven.

Verder kan van een zorgvuldig handelende overheid verwacht worden dat ze onderzoekt of er al dan niet vergunningsplichtige (stedenbouwkundige) handelingen verbonden zijn aan de melding en of deze al dan niet onlosmakelijk verbonden zijn, zodat het vergunningsplichtig of vergunde karakter van de handelingen niet louter een element van handhaving betreft, maar noodzakelijkerwijs een onderzoek behoeft in het kader van de controle van de ontvankelijkheid van de melding. Uit de bestreden beslissing blijkt niet of de verwerende partij het vergunningsplichtig karakter, dan wel de eventuele vrijstelling van vergunning voor de gemelde handeling op zich, dan wel voor de gemelde handeling als mogelijk onlosmakelijk geheel met de te regulariseren *'weg met groffe steenslag'* heeft onderzocht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VIII. Beslissing

1. De bestreden beslissing wordt vernietigd.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 600 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro verschuldigd aan de verzoekende partijen, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 27 juli 2023 door de derde kamer.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Filip VAN ACKER